

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 29/2563

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ โจทก์ทั้งสองเป็นเอกชน ยื่นฟ้องเทศบาลตำบล บ. ที่ ๑ นาย ว. ที่ ๒ จำเลย อ้างว่า โจทก์ทั้งสองเป็นเจ้าของที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๔๑๒ ได้รับความเสียหายจากการที่จำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำละเมิดก่อสร้างถนนเลียบแม่น้ำโขงตัดผ่านรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของโจทก์ทั้งสองโดยไม่ได้รับความยินยอม ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้จำเลยทั้งสองรื้อถนนส่วนที่รุกล้ำเข้ามาในที่ดินของโจทก์ทั้งสองตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๔๑๒ พร้อมทั้งปรับที่ดินของโจทก์ทั้งสองให้อยู่ในสภาพเดิม และชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้งสอง ส่วนจำเลยทั้งสองให้การว่า ที่ดินบริเวณเลียบแม่น้ำโขงเป็นถนนสาธารณะที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันเพื่อสัญจรไปมาเป็นเวลาหลายสิบปี จึงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การที่จำเลยทั้งสองดำเนินการปรับปรุง ซ่อมแซมถนนพิพาทในโครงการปรับปรุงถนนลูกรังให้มีความกว้าง ไม่เป็นการละเมิดต่อโจทก์ทั้งสอง ค่าเสียหายที่โจทก์ทั้งสองเรียกมาสูงเกินจริง ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า แม้เทศบาลตำบล บ. จำเลยที่ ๑ จะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครอง และจำเลยที่ ๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีของจำเลยที่ ๑ มีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เหตุแห่งการฟ้องคดีโจทก์ทั้งสองกล่าวอ้างว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสอง โดยการก่อสร้างถนนเลียบแม่น้ำโขงตัดผ่านรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของโจทก์ทั้งสองตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๔๑๒ ส่วนจำเลยทั้งสองให้การว่า ที่ดินบริเวณเลียบแม่น้ำโขงเป็นถนนสาธารณะที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันเพื่อสัญจรไปมาเป็นเวลามากกว่าสิบปี จึงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทพลเมืองใช้ร่วมกัน การที่จะวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสองกระทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสองหรือไม่

คำพิพากษา

เป็นเพียงผลของการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาทระหว่างโจทก์ทั้งสองกับจำเลยทั้งสอง ซึ่งหากศาลวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์ทั้งสอง การที่จำเลยทั้งสองกระทำการตามฟ้องก็เป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสอง แต่หากที่ดินพิพาทเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน จะเป็นผลให้จำเลยทั้งสองมีอำนาจก่อสร้างถนนสาธารณะได้โดยไม่เป็นละเมิดต่อโจทก์ทั้งสอง ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการที่โจทก์ทั้งสองใช้สิทธิฟ้องคดีนี้ ก็เพื่อขอให้ศาลรับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของตนเป็นสำคัญ ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำวินิจฉัยที่ 29/2563 ศาลจังหวัดหนองคายศาลผู้ส่งความเห็นศาลปกครองอุดรธานี ศาลผู้รับความเห็นนายสวัสดิ์ ปานเหง้า ที่ 1 กับพวกรวม 2 คนโจทก์เทศบาลตำบลบ้านเดื่อ ที่ 1 กับพวกรวม 2 คนจำเลย พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 พ.ร.บ.เทศบาล พ.ศ.2496 ป.พ.พ. ป.ที่ดิน คดีนี้ โจทก์ทั้งสองเป็นเอกชน ยื่นฟ้องเทศบาลตำบล บ. ที่ ๑ นาย ว. ที่ ๒ จำเลย อ้างว่า โจทก์ทั้งสองเป็นเจ้าของที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๔๑๒ ได้รับความเสียหายจากการที่จำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำละเมิดก่อสร้างถนนเลียบแม่น้ำโขงตัดผ่านรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของโจทก์ทั้งสองโดยไม่ได้รับความยินยอม ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้

จำเลยทั้งสองรื้อถนนส่วนที่รูกล้าเข้ามาในที่ดินของโจทก์ทั้งสองตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๔๑๒ พร้อมทั้งปรับที่ดินของโจทก์ทั้งสองให้อยู่ในสภาพเดิม และชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้งสอง ส่วนจำเลยทั้งสองให้การว่า ที่ดินบริเวณเลียบบแม่น้ำโขงเป็นถนนสาธารณะที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันเพื่อสัญจรไปมาเป็นเวลาหลายสิบปี จึงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การที่จำเลยทั้งสองดำเนินการปรับปรุง ซ่อมแซมถนนพิพาทในโครงการปรับปรุงถนนลูกรังให้มีความกว้าง ไม่เป็นการละเมิดต่อโจทก์ทั้งสอง ค่าเสียหายที่โจทก์ทั้งสองเรียกมาสูงเกินจริง ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า แม้เทศบาลตำบล บ. จำเลยที่ ๑ จะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครอง และจำเลยที่ ๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีของจำเลยที่ ๑ มีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เหตุแห่งการฟ้องคดีโจทก์ทั้งสองกล่าวอ้างว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสอง โดยการก่อสร้างถนนเลียบบแม่น้ำโขงตัดผ่านรูกล้าเข้าไปในที่ดินของโจทก์ทั้งสองตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๔๑๒ ส่วนจำเลยทั้งสองให้การว่า ที่ดินบริเวณเลียบบแม่น้ำโขงเป็นถนนสาธารณะที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันเพื่อสัญจรไปมาเป็นเวลามากกว่าสิบปี จึงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทพลเมืองใช้ร่วมกัน การที่จะวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสองกระทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสองหรือไม่ เป็นเพียงผลของการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาทระหว่างโจทก์ทั้งสองกับจำเลยทั้งสอง ซึ่งหากศาลวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์ทั้งสอง การที่จำเลยทั้งสองกระทำการตามฟ้องก็เป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสอง แต่หากที่ดินพิพาทเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน จะเป็นผลให้จำเลยทั้งสองมีอำนาจก่อสร้างถนนสาธารณะได้โดยไม่เป็นละเมิดต่อโจทก์ทั้งสอง ดังนั้น จึงเห็นได้ว่ากรณีที่โจทก์ทั้งสองใช้สิทธิฟ้องคดีนี้ ก็เพื่อขอให้ศาลรับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของตนเป็นสำคัญ ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม()แหล่งที่มาสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยฯแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุคดีเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินหมายเลข: คดีเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน131337. คำวินิจฉัยที่ 29/2563 พิมพ์คำพิพากษา ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำวินิจฉัยที่ 29/2563ศาลจังหวัดหนองคายศาลผู้ส่งความเห็นศาลปกครองอุดรธานีศาลผู้รับความเห็นนางยศวดี ปานเหง้า ที่ 1 กับพวกรวม 2 คนโจทก์เทศบาลตำบลบ้านเดื่อ ที่ 1 กับพวกรวม 2 คนจำเลย พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 พ.ร.บ.เทศบาล พ.ศ.2496 ป.พ.พ. ป.ที่ดิน () - -

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/29/2563>